

NAPREJ

Glasilo jugoslovanske socialno demokratične stranke

Proletarci vseh dežel, zdržite se!

Vojna je zadala delavstvu največje udarce s tem, da je uničila njegovo internacionalo. Tajiti, da ni bil to hud udarec in da ni bila delavska internacionala uničena, bi bilo usodepolno za ves nadaljnji razvoj delavskega socialističnega gibanja. Prav tako usodepolno bi bilo, ako se ne bi potrudile socialistične stranke v to, da ustane delavstvu novo internacionalo, da mu omislijo novo mednarodno zvezo, iz katere bo zajemalo nove moralne sile, kajih potrebuje v veliki meri za nove boje, ki ga cakajo.

Danes ni naš namen raziskavati vzroke, ki so krivi, da je ostal proletariat brez svoje internationale baš v trenotku, ko jo je najbolj potreboval in tudi pričakoval popolnoma upravičeno, da izvrši svojo dolžnost napram sebi in da upraviči svoj obstanek. Nimamo namena danes tega raziskavati, čeprav priznamo radi, da bo treba izločiti iz nove internationale vse, kar bi utegnilo spraviti v nevarnost njen novi obstoj. Naš je le namen oponzoriti delavstvo na nujno potrebo po delu, ki nam bo dovalo, kot nagrada za naš trud in za naše trdno prepričanje v zmago delavskih pravic, novo internacionalo, novo delavsko mednarodno zvezo.

Dolgoletno trajanje vojne, vojni dogodki, trpljenje, ki ga je prestalo delavstvo v tej žalostni širiletni dobi, kakor tudi stališče posameznih socialističnih strank ob pričetku tragedije, je povzročilo, da je pri mnogih delavskih skupinah omrzil čut mednarodne solidarnosti in čut potrebe po mednarodni delavski zvezzi. Ali naj se temu čudimo? — Ali je naše delavstvo krivo, ako se nahaja še vedno brez faktorja, ki bi dirigiral delavsko hotenie in gibanje v smeri, ki edina vodi do našega starega cilja, do socializma? Saj so našli dogodki nepripravljene cele posamezne socialistične skupine in so poznejsi dogodki spravili iz prave mednarodne poti celo vrsto socialno demokratičnih strank. Nejasnost in konfuzija je prešla iz delavskih domov in se razširila med delavstvo kakor nevarna kužna bolezen, ki nas lahko zadavi, ako ne postanemo sebi dobri zdravniki in ako ne uvedemo, radi božičnosti, potrebna profilaktična sredstva. Na rovaš te splošne nejasnosti in negotovosti se mora pripisati težak del napak in pregrah, ki se jih je naredilo, radi katerih zroči mnoge skupine delavstva zelo apatično na delo, ki naj zgradi temelj novi delavski internacionali.

LISTEK.

Izza naših dni.

Zbit od dela in zatopljen v sijajnosti sedanjosti sem stopila iz neke stranske ulice, kjer sem pravkar povzil časú primerno večerjico, a se obenem jezil na svoj želodec, ker še vedno in nikakor noče upoštevati razmer »velekega« časa, kajti razodeval je dovolj poguma, da bi še spravil pod streho tudi pečenega gada.

Medtem sem stoprav prispel do glavne ceste, ko me nenadoma ogovori možakar mojih let.

»Oprostite! Ali ni tu več tramvajska postajališče?«

»Ne vem — mislim — najbrž...« sem hitel s prijeno uslužnostjo, neizpustivš iz misli pečenega gada — če bi ne bil morda navsezadnje tudi ta res užiten. Čudno bi ne bilo; vsaj so nam z vojnim kruhom in raznimi »erzaci« želodec tako preustrojili, da mislijo — nekateri —, da nam res ne more nič škodovati.

»Kaj ne veste, ali se nikdar ne vozite?«

Zdaj šele sem postal pozoren in z bog krepkega vprašanja malce v zadregi; vendar sem odvrnil odkrito srčno:

»Skoraj da ne!«

Resnično: vsak dan hodim tam mimo, pa se opazil nsem, da se vozova več ne srečujeta.

Nepreklicni delavski interes zahtevajo kategorično novo delavsko internacionalo. Spletke meščanskih

»O, jaz pa vedno, če le ni predolgo čakati,« je hitel in mi, ko sem hotel dalje, zgovorno zastavil pot, očividno, da si želi nekoga v razvedrilo.

Nisem bil baš razpoložen za to, vendar sem obstal. In kot bi pihnil, je mož zasukal pogovor v drugo smer.

»Veste, grem ven, grem iz mesta. Tu ni nič; saj ni nobene prave hrane več!«

In zopet sem zagledal gada...

»Grem na deželo, h kmetu,« je nadajleval, »tam se še dobri kaj poštenega za človeka!«

»Tako, torej tukaj stradate?« sem vprašal nerodno. »Imate prav. Kaj pa ste?«

»I — primeren za vsako dela; sicer sem pa hlapac. Dozdaj sem bil pri nekem trgovcu, pa mi ne ugaja več.«

Že priropoče tramvajski voz, nabasan z mladim in starim občinstvom, kakor Dolenjski vlak, iz katerega gledajo bolj nahrabtniki, nego obrazi. In zdaj sem tudi še prav pojml besede mojega zgovernega znanca, če se nikdar ne vozim. Istina: po mojem mnenju je bilo vmes mnogo takih, ki bi lahko šli peš — kakor časih, a časi so drugačni!

»Evo ga!« sem imu še reklo. Zavzel je prostor kar na stopnjici, ker višje sploh ni šlo. Kolikor vem, kaj taka poprej ni bilo dovoljeno. Toda — vsaj zdaj tudi svetlik ni treba več ponovi! In tako dalje...

Poglobil sem se zopet v razmišljavanje. A to pot ne več o pečenem gadu. Ne, v ušesih so mi šumele besede

Izhaja razen nedelj in praznikov vsak dan opoldne.

Uredništvo in upravljanje v Ljubljani, Frančiškanska ulica štev. 6, I. nadstr. Učiteljska tiskarna.

Naročnina po pošti z dostavljanjem na dom za celo leto K 36 —, za pol leta K 18 —, za četrt leta K 9 —, za mesec K 3 —. Za Nemčijo celo leto K 40 —, za ostalo tujino in Ameriko K 48 —.

Inserati: Enostopna petit vrstica 30 v; pogojem prostor 50 v; razglesi in poslano vrstica po 60 v; večkratni objavi po dogovoru primorjen popust.

Reklamacije za list so poštnine proste.

Posamezna številka 14 vinarjev.

strank in nezavednost delavstva lahko zakasnita njen ustanovitev. Preprečiti je ni mogoče. Kakor je absurdno misli, da zamore kapitalizem živeti in se razvijati brez mednarodne kapitalistične organizacije, je tudi absurdna misel, da zamore ostati delavstvo dolgo časa brez svoje delavske internacionale. Ako so se dogovorile meščanske stranke v to, da preprečijo ali vsaj zakasne zgraditev nove internacionale, je naša dolžnost, dolžnost zavednega delavstva, da storiti vse mogoče v svrhu njene skorajšnje ustanovitve. Delavska internacionala je potrebna delavstvu, potrebna je narodom in je potrebna človeštvu, ker je edinole ona sposobna zgraditi na svojih zdravih temeljih novo družbo, v kateri ne bo več prostora za puštolovščine kapitalizma in klativitezev.

Duh Karla Marxa se obrača vnovič do delavstva, vabeč ga k novemu plodonosnemu delu: Proletarci vse dežel, zdržite se! Da! Zdržite se, ker je le v vašem združenju moč, ker nas zamore le naše združenje rešiti iz pekla gorja in nas povesti v novo življenje. Proč z dvomi in obrazi, proč z malenkostnimi prepirci, proč z medsebojnim nezaupanjem. Ako nas je dobil pričetek vojne nepripravljene, naj nas dobi pripravljene vsaj njen konec.

Stavka v Idriji.

Poldrugo leto je idrijsko delavstvo predlagalo spomenico za spomenico, prošnjo za prošnjo, da se mu izboljšajo plače in prehrana. Vse to ni skoro nič zaledlo, pravega odgovora ni bilo. Delavstva se je vsled tega preziranja polotil obup in stopilo je v stavko, dasi je bilo prepričano, da je v sedanjem času stavka nevarno orožje — hotelo je s tem orožjem prisiliti, da se država nekoliko pobriga za njega razmere. Lahko se trdi, da je stavka doseglja moralni uspeh, kateremu ne bo zaostajal materialni. Ko je bilo doseženo, da se prično o delavskih zahtevah pogajanja z zastopniki ministrstva za javna dela, je bilo neoptorno stopati delovstvu v boj z vojaštvom, ki je bilo že pripravljeno, zakaj posledice takega boja bi ne bile prijetne — in na drugi strani bi se s tem pokvaril ves uspeh stavke ne samo za ta trenotek, temveč tudi za bodočnost.

Delavski svet je šele po dolgih razpravah prišel do soglasnega sklepa, ki je bil predlagan stavkujočim rudarjem, ki so ga po burni razpravi tudi sprejeli.

Kakor je bilo že poročano, se je po nalogu delavstva poslanec Gostinčar odpeljal na Dunaj, da stopi v dotiku s socialno demokratičnimi poslanci ter da z njimi vred intervenerira pri ministrstvu za javna dela. Poslanec Gostinčar je obljubil delavstvu in vojaški oblasti, da bo odgovor ministrstva poslat že v sredo do 4. popoldne. Odgovora do te ure ni bilo, pač pa je prišla ob pol osmih zvečer brzjavka, v kateri naznana, da se bo vršila avdi-

onega hlapca: ...na kmets... boljša hrana... širideset kron in še kaj postrani...

Kako vablivo! Skrbeti mu ne bo treba za hrano, svež zrak, hrana zabeljena in konec meseca gotovih širideset kronic v žepu — ali ni to mikavno? A v mestu?

Bilo mi je, da bi i jaz zamenjal svoj »ugledni stan kvalificiranega delavca« — in skoro da nisem viknil za njim: Čakajte, tudi jaz grem z vami!

Toda zavedel sem se še o pravem času svoje »smole«: Saj bi me kmet še ne hotel sprejeti v službo, ko bi videl pred seboj moj v kožo zavit skelet. Spoznal sem, da mi ne preostaja drugega kot še nadalje robotati svoji usodi: Živeti le za to, da delam, zaprt v zatohlih prostorih in v družbi monotono ropotajočih strojev in ob neprestanih skrbeh za vsakdanje življenje.

Ptico zavidam: brezskrbno se ziblje v mehkem zraku in s svojim drobnim očesem zre svobodno v lepo naravo...

— Priša je sobota. Mnogo je bilo denarja, a natančno zračunano: cela plača znaša toliko, kolikor stane osem kilogramov surovih črešenj. Torej sem delal cel teden za...

Mar ni lep ta svet? Res, zlata doba!

Pa naj še kdo reče: Čemu organizacija! Čemu ne več samozavesti! Svoje volje!

jenca šele ob 6. zvečer. To je bilo kakor mrzla voda na stavkujoče, ki so pričakovali že pozitiven odgovor. Da so bila posvetovanja s poslanci v ministrstvu, je bil odpoljanec ministrstva rudarski svetnik Pohl obveščen v četrtek zjutraj telefonično, ravno v času, ko se je delavstvo v Idriji pogajalo. Včerajšnji »Slovenec« prinaša o teh posvetovanjih naslednje poročilo:

»V sredo, dne 10. julija 1918 sta prišla v zadevi stavkujočega delavstva v ministrstvo javnih del poslanca Gostinčar in Skaret. Sprejel ju je minister Homan, načrtoč je bil tudi ministrski svetovalec Posch. Poslanec Gostinčar je pojasnil ministru, da sta prišla poslanca v zadevi spomenice stavkujočega idrijskega delavstva. Minister, kateremu so bile zahteve že prej poslane iz Idrije, je izjavil, da so zahteve nesprejemljive, posebno glede na temeljne plače. Pripravljen pa je, da regulira temeljne plače z ozirom na obstoječe mezdne razrede o službenih letih. Skaret je nasvetoval, naj se zvišajo državinske doklade vsaj za 20 odstotkov. Minister je vprašal nato ministrskega svetovalca Poscha, koliko bi to zneslo. Gospod Posch mu je odgovoril, da bi to znašalo okoli 400.000 kron na leto. Z ozirom na sedanje plače je izjavil Posch na poziv ministra, da znašajo povprečne plače idrijskih rudarjev dnevno do 9 krov. Poslanec Gostinčar in Skaret sta odločno izjavila, da s takim zaslužkom v sedanjih časih ni mogoče shajati. Poslanec Gostinčar je opisal na to ministru aprovizacijske razmere v Idriji in povdral, da so rudarji prisiljeni celo v okolici do 6 ur daleč hoda z nahrbtniki prosjačiti živil, ker bi sicer umrli lakote. Vodstvo rudnika je krivo, ker ni pravočasno preskrbelo potrebnih živil, ki jih bi bilo dobilo, če bi bilo resno kaj za to storilo. Minister je seveda zagovarjal vodstvo rudnika. Obenem je povedal, da je zahteval od prehranjevalnega urada, naj v prvi vrsti skrbe za preživljvanje rudarjev, kar mu niso ugodili. Priznal je tudi popolnoma upravičenost zahteve rudarjev, da znajo uradniki slovensko, a jih nima. Poslanec Gostinčar je opozarjal ministra na okolnost, da sta bila dva slovenscine popolnoma zmožna rudarska uradnika premesčena eden na Češko, drugi pa v Galicijo. Z ozirom na zahteve rudarjev po aprovizaciji je minister izjavil, da je potrebno skrbeti za aprovizacijo rudarjev, a da ne bo mogel lahko ustreči delavstvu, ker blaga ni. Skliceval se je na množine živil, ki jih dobivajo drugod, kar kaže, da dobe manj, kakor zahtevajo rudarji v Idriji. O razmerah v aprovizacijskem odboru je minister rekel, da bo skrbel za to, da bodo delavci natančno nadzorovali, kako se razdeljujejo živila, da bodo imeli popoln upogled in da ne bodo uradniki več dobivali in boljšega blaga, kakor delavci. O dvornem svetovalcu Billeku je minister izjavil, da bi šel že zdavnaj sam v pokoj, a so ga prosili, naj še ostane na svojem mestu. Minister je obljudil, da bodo uvedli kontrolne knjižice za dobavo blaga pri aprovizaciji. Poslanca Gostinčar in Skaret sta z vso odločnostjo povdrala, da se mora z ozirom na težki položaj rudarjev v Idriji ukreniti vse potrebitno, da bodo rudarji v stanu izhajati. Poslanec Gostinčar je opozarjal ministra, da zaslužijo delavci v zasebnih podjetjih vojne industrije od 20 do 40 K na dan in to navadni delavci, kar mora plačati tudi država, ki nabavlja blago tam. Poslanec Skaret je istotako opozarjal na zaslužke delavstva v vojnih industrijah. Kar se tiče zahteve po temeljnih plačah, je minister izjavil, da se tiče to bolj starostne preskrbe, kakor pa zvišanja plač in da ne more zahtevi ugoditi, ker če ugodi idrijskemu delavstvu, bi moral potem tudi ugoditi delavstvu v vseh državnih obrah. Ministrski svetovalec Posch je še rekel, da so delavci že zdaj dobro preskrbljeni za starost, ker dobe po 40 službenih letih 70 odstotkov plače. Poslanec Gostinčar je pripomnil, da dobivajo druge kategorije državnih delavcev višjo starostno preskrbino po krajski, deloma tudi 30-letni službeni dobi. Minister je odgovoril, da nima v oskrbi monopolov. Poslanec Gostinčar je odgovoril: »Ekscelenca, en sam rudnik živega srebra je v državi in last države same.« Minister je tudi poslancema obljudil, da bo interveniral pri vojnem ministru, da vojaštvo ne bo šikaniralo rudarjev.«

Kakor se vidi, ni to posvetovanje imelo tistega uspeha, ki ga je delavstvo pričakovalo. Posebno glede na plače je precej nejasnosti. O vseh drugih točkah se je deloma že dosegel sporazum pri pogajanjih v Idriji.

Trditi, da ima idrijski rudar dnevno 9 krov plače, ne odgovarja resnici. Ce se vzame povprečen zaslužek rudarjev, je veliko nižji kot 9 krov. Tudi glede na posvetovanja na Dunaju je bil umesten sklep Delavskega sveta, ki mu je pritrdiril tudi rudniški svetnik Pohl, da se odpošije delavsko deputacijo k ministrstvu na Dunaju, ki naj se v spremstvu poslancev pogaja in ministru ustno na podlagi podatkov pojasni položaj idrijskega delavstva, ker je ministrstvo od strani rudniškega ravnateljstva informirano zelo enostransko.

Taka je sedaj splošna situacija. Naloga ministrstva je, da takoj pokliče delavsko deputacijo na posvetovanje ter dovoli delavstvu, da bo moglo vsaj nekoliko človeško živeti. Ogenj gori in se ga ne ugasne, dokler se razmere ne izboljšajo. Delavstvo je obupno, in ta obup se ne odpravi, dokler se idrijskim rudarjem ne da vsaj to, kar rudarji privatnih rudnikov že imajo. Delavski svet je napravil svojo dolžnost in je storil vse, kar se je dalo, da ni prišlo do hujšega — sedaj ima ministrstvo besedo; od njega je odvisen red in mir. Ce bi ministrstvo ne privo-

lilo, kar je privoliti mogoče, bodo delavski zaupniki odklonili vsako odgovornost za posledice, ki bi nastale. Obvezeni so pravočasno vsi, ki se jih tiče.

* * *

»Slovenec« je v četrtkovi številki prinesel poročilo o stavki, ki ga nismo pričakovali v tem momentu, ko je bil ves Delavski svet brez razlike strank enega mnenja. Poročilo je bilo po našem mnenju z oziroma na položaj, prav netakno, ker s takimi poročili se solidarnost ne podpira temveč razdira. Mi hočemo slogo v boju delavstva, zato se s tem poročilom ne bomo na široko prekali, ker ne moremo netiti nesporazumljivja med delavstvom, ki se še nahaja v boju za svoje boljše življenje. Izjavljamo samo sledče: Čobalu ni bilo nevšeč, da je Gostinčar šel na Dunaj, pač pa je na seji Delavskega sveta izjavil, da je nemogoče, da bo odgovor ministrstva prišel v Idrijo že v sredo popoldne, ker na Dunaju ne gre tako hitro. Boljše je delavcem dati daljši termin, kakor krajši. Kar se tiče pogajanj, sta stala Čobal in Petajan na stališču, da se moramo pogajati z vsakomur, ki bo od ministrstva v to pooblaščen. Na to stališče je pristal potem tudi »Delavski svet«. Kar se tiče slovenskega jezika zmožnih uradnikov, je bil sodrug Čobal istega mnenja kakor Delavski svet, da se je to zahtevo stavilo iz čisto praktičnega stališča, ker se noče, da bi se boju za kruh, dalo politični pečat. Kar se tiče pritiska, da gre delavstvo ob dobljenih zagotovilih zopet na delo, sta Petajan in Čobal napravila le svojo dolžnost, kakor vse ostali člani Delavskega sveta. Toliko za sedaj v pojasnilo; ob priliki, če bo treba, pa še kaj več.

Politični pregled.

Obotožba proti Seidlerjevemu kabinetu. Z velikim zanimanjem se pričakuje v parlamentarnih krogih češki predlog o obtožbi ministrstva. Predlog je utemeljeval poslanec dr. Stransky. Najbrže se bo debata vršila 21. in 22. julija. Jasno je, da češki predlog ne bo dobil dvetretjinske večine, ker bodo proti predlogu glasovali vse Nemci in tudi Ukrajinci.

Pred sestankom parlamenta. V pondeljek bodo zbrani v parlamentu skoraj vse parlamentarni klubovi. Ta dan bo padla tudi odločitev o taktiki posameznih klubov. Popolna solidarnost Jugoslovanskega kluba s Čehi je zamenjena.

Za svobodo tiska. Kakor poročajo češki listi, je na zadnji konferenci klubovih načelnikov poslanec Stanek naznani predlog, ki pozivlja vlado, naj prekliče odredbo o ustavitvi »Narodnih Listov« in »Narodnih Novin« in naj ne ovira zborovalne svobode z raznimi političkimi naredbami.

O ogrskih cenzuri. Ogrski ministrski predsednik dr. Wekerle je govoril v ogrskem državnem zboru tudi o cenzuri. Očividno je imel v mislih edino le madžarske časopise, nikakor pa ne jugoslovanskih, ki izhajajo v ogrski državni polovici, ko je trdil, da je ogrska cenzura tako mila, kakor nikjer na svetu. Na Francoskem nimajo samo preventivne cenzure, marveč: kdor je storil kako kaznivo dejanje, pride lahko celo pred vojno sodišče. Na Ogrskem ni prepovedan noben dnevnik, cenzura se vrši naravnost z rokavicami. Ministrskega predsednika napadati je dovoljeno, interesu vojne pa so nedotakljivi.

Avstrijska beda v nemški gospoški zbornici. V debati o prehranjevalnem vprašanju v pruski gospoški zbornici je nekaj govornikov omenjalo avstrijske razmere kot svarilen zgled. Grof Stolberg je dejal: Kam se pride, ako se vodi pomanjkljivo gospodarstvo, pričajo razmere v Avstriji. Sam sem viden v Avstriji, da ima tam bogataš vse, revež nič. Tam ni sploh nobene kontrole. Strašno je, kako tam ubožni ljudje stradajo. Nadžupan Kock iz Kassela je dejal: V Budimpešti, torej v bogati Ogrski, morajo čakati ubogi ljudje celo noč na trideset gramov masti, in nazadnje še ne dobe nič. Da, magistrat razgroma uboge ljudi celo s silo proč od mesnic in prodajaln.

Vollna reforma v pruski gospoški zbornici. Pruska gospoška zbornica je na predvčerajšnji seji odobrila državni proračun ter predlogo o volilni reformi izročila posebni komisiji v pretresanje. O zadevi bivšega nemškega poslanika v Londonu, kneza Lichnowskega, bo gospoška zbornica razpravljala v tajni seji.

Zakaj je padel Kühlmann? Po poročilih berlinskih listov so ga vrgli Vsenemci. Trdi se, da se je protivil odtrganju onega dela Poljske, ki ga zahteva armadno vodstvo v svrhu vojaškega zavarovanja Šlezijске in vzhodnopruske meje proti vzhodu. Hindenburg in Ludendorff zahtevata z vso svojo avtoritetom ono, kar imenujejo Poljaki četrt razdelitev svoje domovine, psebno pa, da bi se Vzhodna Prusija razširila na jugu do Nareva. Da bi bil Kühlmann oni močni mož, ki bi se ne bil uklonil in bi bil vztrajal na odklonitvi tega razširjenja nemškega ozemlja, se ne more trditi, da pa se je v nekem posebnem trenotku uprl vodilnim generaloma, se pa zatrjuje z verodostojne strani. Tudi glede zapada Kühlmann ni stal na strani osvojevalne politike. Vsenemci so mu pisovali namen, da bi se izpraznila Belgija, niti da bi se obdržalo brodovno oporišče v Ostende in Zeebrugge. Vsenemci so ga celo smatrali za pristaša kneza Lichnowskega in so mu šteli v velik greh, da je bil po ureditvi stvari na vzhodu za sporazum z Anglijo. Padel je torej

Kühlmann kot mož, ki ni bil za oropanje narodov, temveč za sporazum med njimi.

Razmere v Ukrajini. Nemški listi objavljajo razgovore z odposlanci ukrajinske prometne komisije, iz katerih naj posnameno naslednje značilne odlomke: »Razmere v Ukrajini nukakor niso končnoveljavno urejene. Ukrainski narod ima sicer svojo samostojnost, a je ravno tako, kot ruski narod, prepričan, da je današnji položaj le začasen in da mora ustaljenje razmer priti končno zopet le potom carstva. Zato vidi ukrajinski narod v svojem hetmanu, ki je sedaj prevzel organizacijo vojske, ne kakega samovladarja, katerega je smatrati zá nekakogā predhodnika bodočega carja. Nekaka naslomba na Rusijo se mora Ukrajini priznati že zato, ker ves razvoj sili na to in se stoletna tradicija ne da izpremeniti z enim mahom. Tako torej v političnem oziru. In v gospodarskem? »V mestih in večjih krajih so vsled odločnosti nemških in avstrijskih vojaških uprav varnostne razmire precej ugodne, po deželi so pa neugodne. Dežela se mora počasi umiriti. Kmet razpolaga s toliko dežarem, da se nikakor ne zmeni za prodajo svojega blaga, vsled česar so cene živil naravnost gorostasne. Kilogram moke, katere se sicer more kupiti, kolikor je kdo hoče, stane 18 K, kilogram ovsu 20 K, kilogram sirovega masla 50 K, eno jajce 1 K. V enakem razmerju se gibljejo cene vseh drugih živil. Naravnost nerazumlivo draga pa je obleka in obuvalo; par čevlje stane 400 do 500 K, ena obleka 4000 do 6000 K, ena srajca 180 K. Oblica žita je ogromna, a prihaja le počasi na dan. — In ta in faka Ukrajina naj bi potem preživljala Avstrijo!?

Dogodki v Rusiji. Rusko časopisje poroča: Že v prihodnjih dneh se pričakuje dohod angleškega poslanika Buchanana v Vologdo. — Dne 5. julija se je vršilo v Moskvi zborovanje vseh vojnih komisarjev in voditeljev vojaških oddelkov sovjeta. — Vrhovni vojni sovjet se preseli v Murom. — Na vseruskem kongresu sovjetrov je Trockij izjavil, da so mu došla poročila, da je na fronti trpela složnost sovjetskih čet vsled angleško-francoske propagande. Posamezni oddelki so prešli k sovražniku. — Ob murmanskom obrežju in ob železnični pričanki je bilo proglašeno vojno stanje.

Solen ob Ledem morju. Izkrcanje angleških čet ob murmanskom obrežju je mojstrska poteza, kakor jih ni malo v angleški politiki. Bližnji cilj entente pri tem je, da spravi Rusijo zopet pod upliv zapadnih držav, nadaljnji cilj pa, da podkuri vzhod proti centralnim državam in jih kolikor mogoče ovira glede dobave surovin. Spletke segajo do Kijeva, kjer lahko vsak trenotek izbruhnejo nepričakovani dogodki. Ententa si misli: Če se posreči, odpraviti sedanjo vladivo oblast v Rusiji, potem se vzhodna fronta takorekoč samaobsebi zopet ustvari in centralne države bi se prihodnjo zimo morale boriti zopet na dveh frontah. Če se pa ta cilj ne posreči, potem se bo notranji nered v Rusiji vendar-le povečal, zmanjšala pa se odpora sila boljševikov nasproti Angležem, ki nameravajo vdreti v Rusijo z murmanskega obrežja. Centralne države morajo z vsemi možnostmi računati in brez odloga storiti svoje ukrepe.

Vprašanje državne oblike na Finsku. Iz Stockholma se brzovumno poroča: V pondeljek zvečer se je vršila v Helsingforsu tajna konferenca finske vlade s skupinami deželnega zборa o državni obliki za Finsko. Načelnik vlade je naznani, da se je vlada odločila za monarhično obliko in da smatra to zadevo za kabinetno vprašanje. Republikanci so povdrali, da to ni lojalno, ter so zahtevali, naj odloči ljudsko glasovanje, kateremu se bo vsakdo ukloni.

Mirovna stremljenja. Švicarska brzovarna agentura poroča: Katoliški mirovni zavod je v zvezi z ženevskim odborom za trajen mir in s številnimi sorodnimi društvimi odposlal predsedniku Wilsonu brzovavko, v kateri ga odposiljalci prosijo, naj bi uvaževal govor državnega tajnika dr. Kühlmanna ter ponovne izjave državnega kanclerja, v katerih je izrekel, da sprejme znana štiri načela, katera je označil Wilson kot temelj miru. Predsednik Združenih držav naj bi v interesu vesoljnega človeštva sprejel te izjave v znanje in naj bi na tej splošni podlagi uvedel pogajanja za splošen mir.

Kraljevska grška posestva zaplenjena. Venizelistska vlada je zaplenila vse posestva bivšega grškega kralja Konstantina.

Državljeni centralnih držav na Angleškem. Angleški notranji minister je sporočil angleški poslanski zbor, da je na Angleškem 6000 Nemcev, 5500 Astricev in Ogrov, 1100 Bolgarov in Turkov, skupaj torej 12.600 sovražnih inozemcev, ki niso internirani.

Asquith o vstopu Amerike v vojno. V svojem odgovoru ameriških častnikov je izjavil Asquith: Prvikrat v zgodovini se je primerilo, da se je odločila velika demokracija, ki ni bila pripravljena za vojno, ampak le za mir, in ki je na tisoče milj oddaljena od bojišča, da zgrabi za orožje v sporu, na katerem nima niti iskrice teritorialnega ali materialnega interesa, niti posredne, niti neposredne pogodbene obveznosti. Wilson je bolj kakor katerikoli državnik pripomogel k temu, da so se zbrali duhovi Amerike, zavezničkov in nevracev v ideji na »zvezo narodov«. Ta zveza ni prazna politična abstrakcija, ni prazna govorniška formula, marveč konkreten, do-

ločen ideal, katerega vresničenje v praktični obliki je najnujnejši problem mednarodne državniške umetnosti.

— **Izgredij v Buenos Airesu.** »Times« poročajo iz Buenos Airesa: Stavkujoči delavci v Villa Constitution so napadli angleškega konzula ter ga ranili. Privedli so ga s silo v glavni stan stavkujočih, kjer so ga trpinčili. Angleški poslanik je protestiral zaradi nečuvenega dogodka.

— **Katoličani z vsem srcem pri vojni!** Po poročilih angleških listov iz Novega Yorka so trije ameriški kardinali izdali manifest, v katerem se povedala, da se ameriški katoliki udeležujejo iz vsega srca vojne. Daje se pravi: Ako se bojujemo kot junaki in umremo kot svetniki, potem bodo Združene države dovedele narode k zmagi. Kardinali pozivljajo katolike, da molijo trikrat na dan Angela za zmago Združenih držav.

Dnevne beležke.

— Pisateljica Zoika Kveder-Demetrova se je rade volje odzvala vabilu društva »Svoboda«, da bo predavala v Ljubljani o predmetu »Socialni problemi v hrvatskem pesništvu«. Dan, kraj in uro predavanja naznamo pravčasno.

— **Kaj moremo pričakovati od urada za oblečenje ljudstva?** O tem poroča »Nova Doba« v zanimivi notici med drugim to: Deželni oblačilni urad v Pragi dobiva vse blago od osrednjega urada na Dunaju po kluču, ki mu služi za podlago, število prebivalstva po raznih deželah. Deželni oblačilni urad pa deli potem blago naravnost, tudi po številu prebivalstva, raznim gospodarskim uradom. Po tem kluču je bilo dodeljeno doslej posameznim gospodarskim uradom pri plzenjski trgovski in obrtni zbornici od deželnega urada blaga za 1,189.393 kron (sukno, odeje, perilo, čevlj in koža za čevlje). **Po najnovješji odredbi, glede na katero oddajajo sedaj posebni uradi za oblačila te pošiljatve ter morajo skrbeti, da se vse enakomerno razdeli,** je bilo poslano od deželnega urada v Pragi gospodarskemu uradu v Plznu za vse zbornično okrožje doslej le 97.000 m blaga vseh vrst in od tega je nad polovico blaga iz papirja. Število prebivalcev vsega zborničnega okrožja je pa 873.693. Če primerjamo množino blaga s številom prebivalstva, vidimo, da pride na človeka komaj 10 cm blaga. Med tem blagom je le 3929 m tkanih, iz katerih lahko izdelujemo obleke. Med tem vsem je še mnogo pletenin, rut za na glavo, robev itd. Potem so še čevlji in kože; gotove obleke, pa vsega tega je še manjša množina kot blaga. Če to presojamo, moramo omeniti, da je postal dovoz volne in pavole v Avstrijo nemogoč, zaloge so pa v štirih letih popolnoma izčrpane. Povedati pa moramo še to, da so hoteli začeti oblačilni uradi že koncem 1916, tozadenva odredba ministrstva pa je izšla šele 21. septembra 1917. Upati torej ne smemo veliko, kajti tedaj že ni bilo več dosti blaga. Zato pa je sedaj glavni namen gospodarskih uradov, da preskrbe najpotrebnejše izmed potrebnih za prihodnjo zimo vsaj z najpotrebnejšimi oblekami. — Ravno sedaj so začeli izbirati one najpotrebnejše. Pripominjam, pravi »Nova Doba«, le to: V takih razmerah mislimo in se bližamo peti vojni zimi in — prisilni rekviziciji domačega perila, kar je že vnaprej naznani prebivalstvu c. kr. vojaško poveljstvo v Pragi v teh dneh!!

— **Spošna prebiranja.** Brez posebnega javnega obvestila so se te dni v Ljubljani začela spošna prebiranja. Zaključila se bodo šele koncem tekočega meseca. Prebirajo se v vojaške svrhe najrazličnejši letniki, zlasti prihajajo v poštev mlajši. Dočim so se doslej prebiranja vršila v »Mestnem domu«, se to pot vrše po stanovanjih. Kar je komisija spoznala za sposobno, pride, če treba z vojaško asistenco, v »Narodni dom«, kjer posluje pod predsedstvom nekega podpolkovnika posebna prezentačska komisija. Ta nemudoma pregleda ves »prirastek« in ga klasificira. Kar je po njenem razsodku brezhibno in dobi klasifikacijsko oznako »A«, se brez odloga porazdeli v skupine in dostavi vojaškim oddelkom, hitre pomoči najbolj potrebnim. Z »B« ali »C« ocenjeni material se, istotako nemudoma, odpošije v posebne zavode, da se tam retablira. Ker poslujejo v teh zavodih izbrane spretne moči, je stanje kmalu tako povoljno, da za takojšnjo uporabo ni nobene zapreke več. Nadaljnja bistvena razlika je v tem, da te prebiralne komisije niso sestavljene iz vojaških činovnikov in zastopnikov politične oblasti, ampak jih po veliki večini tvorijo zgolj gospodinje in morebitne njihove pomočnice. Čemu neki naj bi še te komisije stele celo reč oblastvenih organov, ko vendar ne gre za prebiranja v svrhu nabora za vojskovanje sposobnih mladičev in mož, marveč le za prebiranje po omara, skrižah in zaboljih v ta namen, da se odbere perilo, ki naj ga potom Glavne zbiralnice perila v ljubljanskem »Narodnem domu« prejmejo tisti neštetni reveži, ki se vračajo iz vojnega ujetništva, pa nimajo ne srajce, ne spodnjih hlač, ne drugega perila, potem ko so bili sam Bog vedi kolikokrat v bojnem metežu, da šeitijo dom in rod!

— **Z Gorenjskega.** Hudo je, g. urednik, pri nas. Pomanjkanje živeža veliko. Lakota se pojavlja. A kaj še bo, če še ne preneha to bratomorno klanje! Vsi človeški sloji trpe in še najbolje se godi kmetom in — beračem! Prvi imajo primeroma še največ živeža, a drugi ga naberejo še več nego ga potrebujejo. V dokaz vam bodi resnična dogodbica, katero sem sam doživel. V gostilno je prišel berač s polno malho. Prodal je na precejšnjo

draginjo nabranega fižola i. dr. Tudi je imel dovolj nabranega kruha, ki ga je delil med stradajoče goste. Usul je po mizi celo vrečico drobiža: dvovinarjev, grošev in dvojač. Vesel je vzkliknil: »Vidite, to sem vse danes naberač! Gotovo je bilo 10 do 14 kron! Privočil si je takoj poldruži frakelj žganja, za kar je brez obotavljanja plačal 6 kron! Potem je pa velel: »Natakarica, cigarete! Deklica se je nekaj časa branila, češ, da jih nima, a njegovemu siljenju se je naposled le vdala ter mu prinesla 6—10 cigaret. Ko je pa zapustila za hip sobo, odpre berač tobacnico, privleče na dan cel kup cigaret in tudi nekaj cigar, govoreč sinehljaje: »Ali mislite, da nimam sam cigaret? Evo jih! A treba, da dobim vedno novih, da zaloga ne pojde!« No, zdaj pa recite, da se beračem ne godi dobro. Dotičnik je sam priznal, da se mu še nikoli ni bolje godilo, kot sedaj v vojnem času, češ, da dobi pri kmetih dovolj jesti in da mu denarja ne manjka!

— Z vojaki in z laškimi ujetniki imamo ponekod velik križ. Beračijo po hišah, da je že grdo. A da bi le beračili!

A tudi krađejo! Niti dozorevajoči poljski pridelki niso pred njimi varni. Uprav včeraj mi je tožil kmet, da se laški ujetniki spravljajo celo nad njegov krompir na njivi, ki ni seveda niti zrel. Ali bodo merodajni faktorji roke kržema držali in molčali k tem neznotin razmeram?

Pri nas že od meseca novembra I. l. nismo dobili moke, a še takrat pravo malenkost! Skoro, da smo že pozabili, kakšen je kruh! Žalostno, a resnično!

— **Nova navada v Ljubljani.** V naših časopisih čitamo skoro vsak dan, da mnogi trgovci zapro svoje prodajalnice čez počitnice. To je seveda popolnoma v redu, kajti zasluzili so pač mnogo. Čemu se mučiti še poletu?!

— Za zvišanje pokojnih invalidom, vdovam in sirotam. Znano je, da skrbi nemška država za invalide, njih vdove in sirote mnogo bolj, kakor Avstrija. Nemški invalidni zakon izplačuje v tem oziru mnogo višje pokojnine, kakor pa naš avstrijski, ki odrajuje le nekakšne milostne rente. Da znašajo avstrijske pokojnine za invalide danes nekaj več, kakor je bilo doslej običajno, je zasluga socialno demokratičnih poslancev, ki so pri vladu dosegli z velikim trudem zvišanje invalidnih pokojnin. Nemški socialisti demokrati so v rajhstagu izposlovali, da bo povisila nemška vrla jeseni invalidom, njih vdovam in sirotam ponovno dosedanje pokojnino, in sicer bo znašala ta še enkrat toliko, kakor znaša dosedanja renta. In pri nas? Draginja je neprimerno večja kot v Nemčiji, in pokojnime neprimerno manjše!

— **Roparski napad.** Neki gospod iz Celja se je vozil na progi Zagreb-Zidanmost in je imel s seboj nahrbnik s slanino. Lij je dež in noč je bila temna. Ker pa v vozovnih ni bilo prostora, se je vozil na strehi. Med Brežicami in Videm-Krščim se priplazita k njemu dva vojaka, mu iztrgata nahrbnik ter ga zaženeta na tla, potem zbežita dalje po strehah vagonov. Na postaji Videm izstopi dotični gospod, kliče na pomoč, a nihče se ni oglašil. Nato jo ubere sam ob progi proti Brežicam, misleč, da najde nahrbnik. A kmalu ga doideta dve črni postavi. Bila sta dotična vojaka. Ko mu prideta bližu, mu posvetita z električno lučjo v obraz, da ga oslepita, in ga vprašata, kaj hoče. Brez prerekanja sta ga potem napadla, mu vzela denar iz žepa in ga hotela umoriti. Sunek pa, ki mu ga je zadal vojak z bajonetom, je zrknil po obleki, en da bi ga bil ranil. Gospod se je nato napadalcema iztrgal iz rok in zbežal. Vojaka sta ga nekaj časa preganjala. Ves izmučen je gospel gospod na postajo in javil tam uradniku dogodek. — Res so to že značilni časi!

— **Ureditev učiteljskih plač na Moravskem.** Na Moravskem je sestavljen iz zastopnikov obetih narodnih taborov deželnega zobra odbor, ki je dovolil te dni dvanajstipol milijonov kron za začasno ureditev učiteljskih plač. In pri nas na Kranjskem?

— **360.000 cigaret ukradenih.** Med vožnjo od Ljubljane do Gloggnitza je bilo ukradenih zadnje dni okolo 360.000 cigaret v vrednosti 50.000 kron.

— **Vagon moke zaplenili.** Iz Krakova poročajo, da so zaplenile oblasti na tamošnjem kolodvornem vagon moke, ki je bila namenjena za mesto Dunaj. Ugotovili so, da je bila kupljena potom verižne trgovine in da je bilo določeno za delavce avstroogrške bančne tiskarne. Zaplembo je namestnik potrdil. Dunajsko ravnateljstvo bo prejelo od krakovske občine, kateri so moko nakazali, maksimalno ceno 60.000 K.

— **Prijet morilec.** Hlapca Engelberta Kollmana, ki je v Celovcu umoril in oropal posestnika Franceta Aichholzera, so prijeli v Št. Vidu pri Zatičini radi dezertacije. Priznal je, da je umoril Aichholzera in mu oropal 369 kron. Morilec so prepeljali v Celovec.

— **Zagreb brez bele moke.** Tako poročajo iz Zagreba. Dosedaj je pekla zagrebška mestna aprovizacija občinstvu še kruh iz bele moke, zato pa se bodo morali ubogi meščani zadovoljiti do prihodnje letine samo s krušno moko. — Pri nas smo pojedli ne le že vso krušno moko, ampak tudi že vse krušne storže.

— **Pustolovstvo.** Policija je v Miškolcu na Ogrskem arretirala pustolovca Štefana Kotta, ki je izvršil pod imenom baron Scotty na južnem Ogrskem celo vrsto velikih goljufij. Opeharil in osleparil je tudi veliko število visokih uradov. Napisel so prišli tem pustolovčinam na sled, pri čemer se je izkazalo, da je Kotta navaden čevljarski vajenc, ki se je vlačil več mesecev po Ogrskem v uniformi honvedskega huzarnega ritmoistra. Posrečilo

se mu je tudi, da je dobil zaupanje štacijskega poveljnika v Košicah, tako da je bil njegov stalni gost in družabnik. Pred kratkim je poročil slepar hčerko miškolškega postajenca. Oglojujal je ljudi za več stotisočakov.

— **Vlom pri nadvojvodini.** V Budimpešti sta vломila v palačo nadvojvodinje Klotilde dva vojaška begunci, oropala njen spalno sobo za cel kovček dragocenosti in neopaženo zbežala. Šele na cesti ju je ustavil orožnik, ki se mu je zdel elegantni usnjeni kovček samljiv. Posrečilo se mu je, da je enega teh vlonilcev prikel, dočim je drugi zbežal. Kovček v kateremu je bilo za 60.000 K dragocenosti, je ostal v rokah orožnikovih.

Kako je v Rusiji?

V »Kölnische Volkszeitung« pošilja dopisnik iz Rusije poročilo, ki pravi: Boj med sovjeto vlado in njej sovražnimi strankami se bolj in bolj postrruje. V tajih sejah in na velikih ljudskih shodih sklepajo resolucije proti vladu, ki odgovarja z najstrožjimi nasilnimi naredbami. Oženjenim rdečim vojakom so zvišali mezdo na 250 rublov, ker se vedno več delavcev pridružuje protirevolucionarnim vrstam. Vlada to odkrito priznava. Nekej novega je v tem boju: Na ulicah se vrše ljudski shodi, ki jih vladne čete razgancajo. Mornarji, ki se že v Samari niso hoteli boriti proti Čehoslovakom, prirajojo v Petrogradu protestne seje proti vladu. Ječe so zopet prenapolnjene z »zločinci« kakor v najtemnejših carističnih dobah. Gibanje proti vladu z vso silo širi in podpihuje vladu nasprotno časopisje, ki z najkrepkejšimi barvami slike moč entente in namišljeno oslabelost osrednjih velenil. Tako priobčuje »Naš Vlek« pogovor z nevralnim diplomatom, ki je rekel: Ne Francija, ne Anglija, ne Amerika se ne morejo in se ne bodo sprijaznile s hegemonijsko Nemčijo. Pomožni viri Anglije in zlasti Amerike so ogromni. Zavezniško brodovje je močno kakor le kdaj. Protigermanska koalicija pričakuje kljub izločitvi Rusije in Rumunije, da bo Nemčija uničena.

Skoro vse časopisje — izvzemši boljeviško — je edino v tem, da za Rusijo ni drugega izhoda, nego da raztrga brest-litovsko pogodbo. Tako piše socialno-revolucionarno »Novoje Djelo Naroda«: Trenutni problem ne obstaja samo v likvidaciji boljevišizma, temuč v osvoboditvi iz novega močvirja, v katero bi nemški varuh radi vrgli ostanke Rusije. Ako pa zavrhemo brest-litovski mir, pomeni to — odkrito, brez vsake lamantacije, jasno in odločno se mora to povedati — vojno, vojno na ruskem ozemlju, skupaj z imperialisti entente proti imperialistom srednje Evrope, gre zavstajenje ruske armade, za upostavo neodvisnosti Rusije, za rešitev ruske demokracije in njeno svobodno razširjenje.

Po vsem tem ni nobenega dvoma, pravi dalje dopisnik, da so sedanji dogodki na Ruskem ugodni za načrte entente. Proti sovjetski vladni povsod globoko vre; razen tega so ostali vsi dosedanji boji proti Čehoslovakom in kozakom brez uspeha. Veliki knez Michael Konstantinovič, ki je menda v Omsku prevzel vrhovno poveljstvo, bo nedvomno potegnil nase še več kozaških krdel. Somanov in Kolčak v Sibiriji silita za napad, omško ministrstvo pa je zaenkrat zgolj za brambno fronto.

Dopisnik zaključuje: Nemčija nima neobenega interesa na tem, da bi strmoglivala sovjetsko vladu, dokler izpolnjuje obveznosti brest-litovske pogodbe. Ravno tako malo razloga bi imelo nasprotovati kaki drugi vladu, kakor hitro bi le ta priznala brest-litovsko pogodbo. Vsekakor pa bi vladna izprememba v sedanjem trenutku pomnila tudi izpremembo krize v zunanjji politiki, s čimer mora Nemčija računati.

Ta dopis smo posneli po drugih listih. Iz njega naši čitatelji lahko izprevidijo, kako nasprotujejo vesti prihajajo iz Rusije. So to pač prave »ruske« razmere pov sod!

Vojna.

Vojni položaj v Albaniji.

V Albaniji je tudi včerajšnji dan potekel brez večjih spopadov. Naše čete so, kakor smo že včeraj poročali, zavzele nove pozicije ob dolnjem toku reke Semeni in v pokrajini Berata ter so prišle doslej v stik le z malimi sprednjimi stražami. Na zapadnem krilu med Beratom in reko Devoli so naši oddelki razrušili za seboj vse mostove in komunikacije in je vsled tega napredovanje italijanskih čet zelo otežkočeno.

Avtrijsko vojno poročilo.

Dunaj, 12. julija. Uradno se razglaša: Nikjer večjih bojev.

Nemško vojno poročilo.

Berlin, 12. julija. **Armadna skupina kraljeviča Rumprechta:** Artillerijsko delovanje je proti večeru oživelovalo ter je ponoči naraslo do ljutega topovskega ognja na bojne pozicije in na zaledje. Južozapadno Yperna, pri Balleniu in severno Alberta smo zavrnili močne sovražne napade. — **Armadna skupina nemškega cesarjeviča:** Med Aisno in Marno živahnjo bojno delovanje Francozov. V bojih ob gozdzu Villers-Cotteret smo ujeli večje število sovražnikov. Vzhodno Reimsa smo zavrnili sovražne pozivodavalne oddelke. Izmed ameriških letal, ki so namevala napasti Koblenz smo tudi šesto letalo sestrelili. Cela ameriška flotila je v naših rokah.

Zadnje vesti.

Avstrijski parlament.

Dunaj, 12. julija. Nemško-češka korespondenca poroča, da utegne dobiti navadni proračun brez vojnih kreditov v parlamentu večino. Sedaj so v teku pogajanja, ki imajo namen, da dobi vlada večino tudi za vojne kredite. Socialni demokrati bi bili pod okoliščinami pripravljeni glasovati za proračun, vojnih kreditov pa ne bodo sprejeli.

Ministrski predsednik o vprašanjih vnanje politike.

Dunaj, 12. julija. Povodom otvoritve novega zasedanja državnega zbora bo ministrski predsednik vitez Seidler predložil zbornici izjavo vnanjega ministra grofa Buriana o raznih aktualnih vprašanjih vnanje politike. Podobna izjava se predloži tudi ogrskemu državnemu zboru.

Nova zveza Dunaj-Trst.

Dunaj, 12. julija. Dunajski mestni svet je sklenil svoj čas resolucijo, v kateri najtopleje pozdravlja misel nove zveze Dunaja s Trstem preko Aspanga, Ptuja, Češke v Trst, in sicer z ozirom na njegoski in politični pomen. Mesto Dunaj je predložilo svoje sklepe vojnemu ministrstvu, ki je pozdravilo novo zvezo (seve v prvi vrsti iz vojaških ozirov, op. ured.). Jeseni se nameščava sklicati mesta, ki so ob novi zvezi zainteresirana, k posebnemu razgovoru, kjer se bodo ukrenili nadaljni koraki.

Rumunski poslanik na Dunaju.

Dunaj, 12. julija. Nanovo imenovani rumunski poslanik Jean Carp je prišel danes na Dunaj.

Avtro-ogrski poslanik na Ruskem.

Budimpešta, 12. julija. Avstro-ogrška je imenovala za svojega poslanika v Moskvi barona Otto Franza.

Ali se bližamo miru.

Budimpešta, 12. julija. Berlinski dopisnik »Az Esta« je imel razgovor z merodajnim funkcionarjem vnanjega urada, ki je izjavil, da nemška vlada ne namerava ponavljati svojih brezuspešnih mirovnih ponudev. Nemčija nikakor ne namerava obdržati Belgijo, ne more pa dovoliti, da bi ostala Belgija torišče za vojne svrhe entente. Miru je pričakovati od dogodkov na bojiščih. Tudi vojno vodstvo upa trdno, da bo odločitev na bojiščih padla še v letošnjem letu.

Nemški državni zbor.

Berlin, 12. julija. Glavni odsek raihstaga je nadaljeval danes v navzočnosti državnega kanclerja, državnih tajnikov in številnih poslancev razgovor o političnem položaju. Poslanec Stresemann (narodni liberalci) je izjavil, da je bil Kühlmann v svojem zadnjem govoru premalo previden v izražanju, kar se ne sme nikdar pripeti državniku. Dalje obsoja napade na državnega kanclerja, ki da je obvaroval državno ladjo pred pečinami. Zunanjo državno tajništvo mora ostati v zvezi z vrhovnim vojnim vodstvom. Poslanec Warmuth (nemške frakcije) odobrava popolnoma izvajanja državnega kanclerja o politiki na vzhodu in zapadu. Poslanec Ledebour (neodvisni socialni demokrat) izjavlja, da je šlo Kühlmannu prav dobro, dokler je zasledoval politiko vrhovnega vojnega vodstva. Ko pa je izrekel svoje lastno mnenje, tedaj je prišlo drugače. Govornik je omenjal nato nemško vzhodno politiko in izjavil, da se tam niso ozirali na samoodločbo narodov. Potrebno je, da se izrečeta obe strani za jasne mirovne cilje, da bo mogoča pozitivna politika. Ako bi Nemci dali tej točki več jasnosti, potem bi prisili ententini narodi svoje vlade k miru. Nato je sprejel odsek vojne kredite 15 milijard mark. Glasovanju so se odtegnili Poljaki, proti pa so glasovali neodvisni socialni demokrati. S tem so končana odsekova dela v poletnem zasedanju.

Berlin, 12. julija. Nemški državni zbor je rešil danes v tretjem čitanju davčno predlogo. Jutri bo državni zbor razpravljal o vojnih kreditih ter pojde potem na poletne počitnice.

Nemški državni kancler zopet v glavnem stanu.

Berlin, 12. julija. »Tägliche Rundschau« poroča, da je nemški državni kancler grof Hertling zopet pozvan v glavni stan. Kancler je danes odpotoval.

Car živi.

Kopenhagen, 11. julija. Iz Stockholmja javlja: Švedski poslovodja, ki se je vrnil zadnje dni iz Perma, sporoča, da car živi in da je nastala govorica o njegovih smrti vsled tega, ker je bil naperjen proti njegovi hiši bombni napad. Car je postal pri tem nepoškodovan, njegov sin pa je bil baje ubit.

Mirovna pogajanja med Rusijo in Finsko.

Stockholm, 12. julija. Finska vlada je vladu sovjetov v Moskvi predlagala, naj bi se v Revalu čim prej pričela mirovna pogajanja. Ruska vlada je predlog sprejela.

Mirovno gibanje v Franciji.

Zeneca, 21. julija. V pariški »Humanité« objavlja poslane Pavel Mistral članek, ki je vzbudil mnogo pozornosti. Mistral zahteva, naj se nemudoma objavijo vojni cilji in naj se o njih javno razpravlja med vojujočimi strankami.

Blokada pristanišča Zeebrügge.

London, 12. julija. Povodom nekega predavanja o mornariških vprašanjih je mornariški minister Geddes povdral, da zapore z minami znatno ovirajo delovanje podmorskih čolnov. Z raznih strani so izrazili dvome, da je bila svojedobno izvršena blokada nemške baze za podmorske čolne v Zeebrügge učinkovita. Minister izjavlja, da se je blokada v Zeebrügge izvršila s popolnim uspehom.

Vseslovenski delavski shod.

Podpisani sklicujemo v zmistu sklepov X. rednega zabora jugoslovanske soc. dem. stranke

**na dan 28. julija t. l.
vseslovenski delavski dan
v Ljubljano.**

DNEVNI RED:

1. Vprašanja prehrane, obleke in obutve in delavsko ljudstvo. Poroča sodrug Anton Kristan.

2. Organizacija delavskega ljudstva in sedanja doba. Poroča sodrug Josip Petejan.

Pristop imajo vsi delavski zastopniki v krajevnih, okrajnih in deželnih gospodarskih svetih, vsi odoborniki rudarskih zadrug, braťovskih skladnic, bolniških blagajn konzumnih društev in sploh vseh delavskih strokovnih, gospodarskih in političnih organizacij.

Priglase je naslovit na: Josip Petejan, uprava »Naprej« v Ljubljani.

V Ljubljani, 24. junija 1918.

Mihail Čobal, Anton Kristan, Josip Kopač, Josip Petejan, Marcelj Žorka, Viktor Zoré.

Aprovizacija.

Krompir na rumene izkaznice C. Stranke z rumenimi izkaznicami C prejmejo krompir v ponedeljek 15. v torek 16. in v sredo 17. t. m. pri Mühlleisnu na Dunajski cesti. Določen je tale red: v ponedeljek, dne 15. t. m. dopoldne od 8 do 9 štev. 1 do 160, od 9 do 10 štev. 161 do 320, od 10 do 11 štev. 321 do 480, popoldne od pol 2 do pol 3. št. 481 do 641, od pol 3. do pol 4. štev. 641 do 800, od pol 4 do pol 5. štev. 801 do 960, od pol 5 do pol 6. štev. 961 do 1120. V torek, dne 16. t. m. dopoldne od 8 do 9 štev. 1121 do 1280, od 9 do 10 štev. 1281 do 1440, od 10 do 11 štev. 1441 do 1600, popoldne od pol 2 do pol 3. štev. 1601 do 1760, od pol 3 do pol 4. štev. 1761 do 1920, od pol 4 do pol 5. štev. 1921 do 2080, od pol 5 do pol 6. štev. 2081 do 2240. V sredo, dne 17. t. m. dopoldne od 8 do 9 štev. 2241 do 2640, od 9 do 10 štev. 2641 do konca. Stranke dobe za vsako osebo 3 kg krompirja, kilogram stane 50 vinarjev.

Petrolej za zavode, urade, obrtnike in podjetja. Zavodi, uradi, obrtniki in podjetja, ki so vložili vprašalne pole za petrolej do 25. junija naj se zglaša v mestni poslovalnici in sicer: Stranke z začetnimi črkami A do K

dne 15. julija, stranke z začetnimi črkami L do Z dne 16. julija, vsakokrat od 8 do 12 ure dopoldne.

Obrtniki in posestniki hlevov, ki so dobili že meseca julija prejemnice za petrolej ne dobe sedaj novih nakazil.

Vsaka stranka naj prinese s seboj tudi rudečo legitimacijo.

Razno.

* Orel in letalci. Častniki zračne pošte Dunaj-Budimpešta pripovedujejo o zanimivem doživljaju v zraku. V visočini 700 metrov med dvema ogrskima krajema se je naenkrat pojavit velikanski orel, ki je sicer pogosta prikazan v tistih krajih. Orel se je približeval letalnemu stroju, ki je brzel s hitrostjo 120 kilometrov od strani, pa se mu vsled močnega zračnega pritiska ni posrečilo priti v neposredno bližino letalcev. Orel se je nato obrnil in letel naravnost na propeler, ki ga je zadel na glavo, da je mrtev strmolgil v nižino.

Izdajatelj in odgovorni urednik

Josip Petejan.

Tisk »Učiteljske tiskarne« v Ljubljani.

Kavarna „UNIONE“

TRST

**Velika zbirka političnih in leposlovnih revij in časnikov v vseh jezikih.
Shajališče sodrugov vseh narodov.**

**Miši, podgane,
stenice, ščurki!**

Izdelovanje in razpošiljanje preizkušenega radi-

kalno učinkujočega uničevalnega sredstva, za katero vsak dan dohajača zahvalna pisma. Za podgane in miši K 5; za ščurke K 4:50; tinktura za stenice K 2; uničevalci moljev K 2; prašek proti mrčesom K 1:50 in K 3; sem spadajoči razprševalci K 1:20; tinktura za človeške uši K 1:50; mazilo proti ušem pri živalih K 2; prašek za uši v obliki in perilu K 2; tinktura proti pasjim bolham K 1:50; prašek proti pernimi ušem K 2; tinktura proti mrčesom na sadju in zelenjadi (uničev. rastlin) K 3; Pošilja po povzetju: Zavod za pokončevanje mrčesa M. Junker, Zagreb 40, Petrinjska ulica 3, III.

**GORICA - F. BatjeL - LJUBLJANA -
Stolna ulica 2-4 Stari trg št. 28.**

Trgovina in mehanična delavnica.

Moška in ženska dvokolesa

**še s staro
prevmatiko**

Šivalni in pisalni stroji, gramofoni, električne žepne svečilke. Najboljše baterije.

Posebno nizka cena za preprodajalce.

Agitirajte za „Naprej“! Posiljajte ga vojakom!

Kmettska posojilnica Ljubljanske okolice v Ljubljani

obrestuje hranične vloge po čistih

Rezervni zaklad nad K 1.000.000.

**4 1 0
4 0**

brez odbitka rentnega davka.

Ustanovljena l. 1881.